

ต่าซี่ญูาเล๊อชอเฆ่ซ๊ะ
ฮ๊าดอโกล

ต่าซี่ญูาเล๊อชอเฆ่ซ๊ะ
ฮ๊ะดอโกล

เรื่อง อรอมล สันติอรุโณทัย

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง อรอมล สันติอรุโณทัย

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

เล๊อโจ๊ เต๊อ เพล่อะ มื่อเช่ทอ ต่าซ๊ะวี่ะ แซ เล๊อโจ๊ ด๊อ โจ๊โพ แล เล๊อ โจ๊ บ่ะฆาๆ ที๊ออ๊าปื่อ อ่ะจื๊อ บ่ะฆาๆอ๊าโม่ อ๊า ป่า ด๊อ ม่อเต่อปู๊ แล เซฆออ่าโพ เล๊อ โจ๊แม่ะญา เซ๊อร่ะ แชเท่อ จ๊ะ โจ๊โพ อ๊ะต่า ด๊อ นีโ๊ นีแ๊ เต๊อ โจ่ ด๊อ เป่เคล แซ

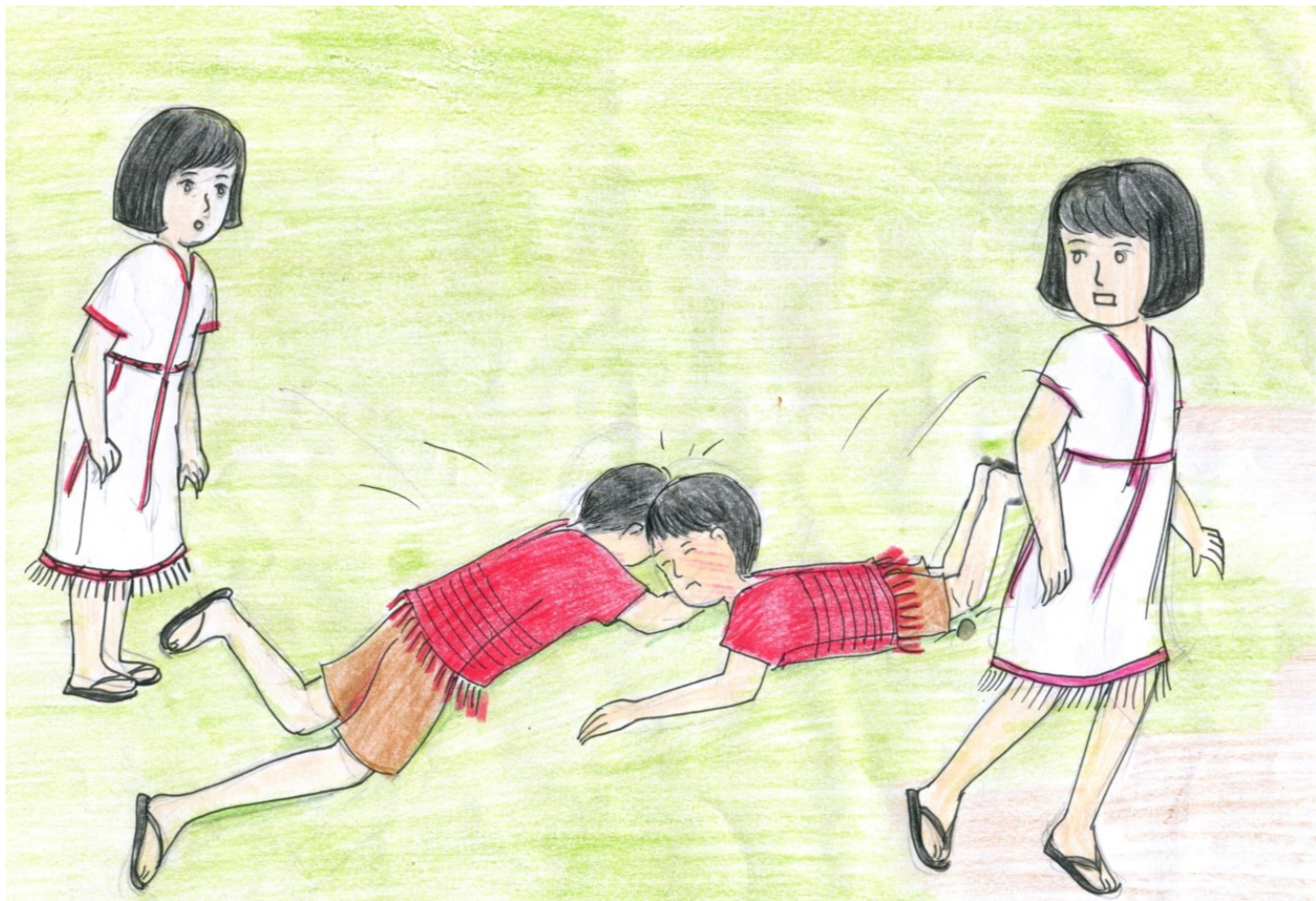

โพซ่า จี่ะ แล ชอ เฆ่ซ๊า เซ่โค่ โจ๊โพ แต๊ แว “โจ๊โพก๊อฆา ชอเฆ่ซ๊า” โพซ่า เต่อ คอ ชอ เฆ่ แว อ่ะซ๊า ต่าม๊อจ่ะ พาฟีฟ่า เดอ พาลีโอ โจ๊โพ เล๊อ อ๊าน่าเก่ะ ด๊อ โอ่ะ โศโดเต๊อเซ บ่า เต๊อเก๊อน่า เซ๊อร่ะ แต๊ะต่า ด๊อ โล่แกว๊แว เมอ แว เล๊อ อ๊าเซ่อก๊อ เต๊อแอ่ะ ด๊อ ปฆาคีฆา

แพ๊อ๊าโล่แก๊ว ด๊อ มี่อะๆอ่ะคา เต๊อเก๊อน่า เซ่โค่โจ๊โพ แต๊ต่า ด๊อ เซ๊อร่ะ แลแต๊บ่ะออ ชอเฆ่ซ๊ามู๊น่อ ตือ เล๊อ บ่ะแช เท่อโลๆ ทื๊อ ท่อธงชาติ พาฟีฟ่า เดอ พาลีโอ แต๊ ต่าดื๊ เซ๊อร่ะ แล แต๊ บ่ะออ เต่อเมอ อ่ะ แซบ่า เมอแว อ๊าอี่อะ ต่าซ๊าวี่ะก่อ ด๊อต่ามาต่าเฆ่ วีลื๊ เซ๊อร่ะแต๊ต่าเดอโจ๊โพ เล๊อ ต่าซี่ญา ชอ เฆ่ซ๊า โอ่ะแว 3 เฆ่ เล๊ออ๊าค่อที แชเท่อ โลยู๊ย่อะ ธงชาติ แก๊ แว ด่ะ

ป๊าบ่ะ บาก่อ ต่าปู่ะ ต่าบา เดอ จอปา แก๊แว ดี๊ซ๊อ มาพลาท่อ ต่าแอ่ะ ต่ากวี๊ ต่าเฆ่คี2คา แต๊แว แก๊ ปฆาโอ่ะ เดอ ระเบียบวินัย โจ๊โพ ก๊อฆาแก๊ ปฆาเก่อญอ เล๊อ อ่ะ ระเบียบเซ ดี๊ซ๊อ เล๊อ ชอเฆ่ซ๊า แพ๊ เล๊อ ชอเฆ่ซ๊า ดอโกล เต๊อบ่ะ เค่ ท่อเล๊อ ต่าชอเฆ่ดอโกล ด๊อ เก ดอโกล เล๊อ โจ๊ปู เต๊อบ่ะฮ๊าท่อ เล๊อ ดอโกล ด๊อ เล๊อ อ่ะเก๊อ เต่อแต๊แวเล๊อ

บ่ะโอ่ะ เดอวินัย เม่เล๊อซี่ญา ลอซ๊า เล๊อ โอ่ะ น่อเฆ่ เตอ เก๊อบ่ะ ชอเฆ่ ซ๊าเล๊อ น่อเฆ่ เตอ อ่ะโกล ต่าเต่อกล๊าอี แก๊แว ต่าเล๊อ อ่ะญูอ มาเต่อน๊าบ่ะ ต่าม๊อจ่ะ ปฆา ก๊อ ฆา บ่ะ มาโล มาโด เน่ ออ แพ๊ เล๊อ เซ๊อร่ะ แต๊ต่า วี เมอ โจ๊โพ แก เล๊อ โจ๊ปูแพ๊เล๊อ อ่ะ เก อ่ะคาเน่ พาฟีฟ่า เดอ พาลีโอ ศูล่อะซ๊า เก่อ มาเออ อ๊าเซ่อก๊อ เก่อ แคว๊ะ อ๊าเซ่อ ก๊อ อ๊า ค่อ แพ๊ เล๊อ อ๊าเซ่อก๊อ เกแว ต่าม๊อจ่ะ พ่อะมื่อโพ ฆาเน่ ซี่ญา ลอ อ่ะซ๊า ด๊อ เป๊อ ล่อ อ่ะ ซ๊า คลื๊อะ แพ๊ เล๊อ พ่อะมื่อโพ ซื๊อ อ่ะซ๊า

อ่ะแว คีฆา อ๊า โค่ ซ่า บ่ะโต๊ ล่อะเก อ่ะซ๊า ด๊อ ลอรี๊ตี่ะ พาลีโอ อ่ะ น๊าเด ซวี่ลอ พาฟีฟ่า อ๊า ค่อเล๊โม่ ซวี่ลอ ด๊อ ฮ่อ แวด่ะ เซพ๊ะโด่ะ คีฆาเน่ อ๊าเซ่อก๊อ ก๊อฆา กว่าฆอออ บ่ะชา เจ่อจี่ะ คลื๊อะ”

ด๊อ พ่อะมื่อโพ แต๊ แวดี๊ เจ่อ เต๊อซ๊าท่อ ออบ่า เจ่อปล่า อ๊า ต่าเก๊อม่า วีด๊อ อ๊าเซ่อก๊อ ที๊อ ออ ด๊อ อ๊าเซ่อก๊อ เดอ เซ๊อร่ะ ที้อท่อ ออ ด๊อ จ๊าแว เน๊อบ่ะ เม่อตา แล่ พ่อะมื่อโพ ฆาเน่ แต๊แว “เซ๊อร่ะ พาฟีฟ่า เดอ พาลีโอ ซ๊าแคว๊ะ เจ๊อค่อ แล เล๊อ ต่าชาล่อเล๊อ โจ๊ปู เซอเค่อะ แว อ่ะ ปูล่อ เซ๊อร่ะแต๊โซ่ แต๊ซอ แว ปฆาคีฆา เน๊อเม่อเก๊อน่าต่า ด๊อ มา ดี๊ซ๊อ เซ๊อร่ะ แต๊ เล๊อ ต่าชอเฆ่

เน่อ เต๊อ บ่ะโด ดีอี ด๊อ เต่อมี ปฆามาเออ เซ่อก๊อ ซ๊ะ ลอ เล๊อ เซ่อก๊อบ่ะโดเน่ เต่อเฆ บ่า ต่าอีแก๊ แว ต่าโด เมอ เล๊อ ปฆาก่าเคอ บ่ะน๊า บ่ะ เก เก๊อจ่า เซ๊อ ร่ะ กว่าท่อ นารี่ะ ด๊อ แต๊แว อ่ะเคอี ต่าเชอ เก๊อต่อ เล๊อ มาโล วิทยาศาตร์ เก๊อ เล่อะลี๊ เป๊อ เก่อ มาโลต่า เล๊อ ต่ามาโล โจ๊ เคลอ เต่อ คลี๊อ เลอบา อา คอท เซอระ เกอ เมอ เกอเมอ เน่อ แล มาโล เล๊อ กาแฟ อ่ะโรปู

โพซ่าโฮ น่าฮู แว ด่ะ ด๊อ ซ๊ะ ฮ๊ะฆอ อ๊า แม่ะ เต๊อมี่อะ ซ๊ะลอ เน่เก ต่าเชอเก๊อต่อ เล๊อ เต๊อเน่มาโลต่า เล๊อ โจ๊เคลอ ด๊อ พาฟีฟ่า เดอ พาลีโอ เต่อคอ ที่ อ๊าเซ่อก๊อ อ๊าแม่ะเต๊อมี่อะ ด๊อ ซ๊าเต๊อมี่อะ แวแต๊ แว ซู๊ญาปา เจ่อเต๊อ โล่แกว๊ ด๊อ แพ๊ เล๊อ ชอเฆ่ซ๊า เดอ โต๊โล่แกว๊ เลอ บ่า

เล๊อคีเต่อนี แพ๊ เล๊อ ฟีฟ่า เดอ ลีโอ ชอเฆ่ซ๊า อ่าคา อ่ะแว เต๊อ มา เออ อ๊าเซ่อ ก๊อ ด๊อ เต่อแฆ เลอ บ่า ตือซู๊ญาปา อ่ะแว มาเก่ อ่าซ๊ะ ลอชอ ด๊อ แก๊เก อ๊ะเซ่อก๊อ เดอ เซ๊อร่ะ อ๊ะ ต่าแอ่ะเน่ เก ลอฮ

ทั้งสองร้องไห้เสียงดัง เพื่อน ๆ ทั้งหมดก็หันมาดู และคุณครูก็เข้ามาช่วยพยุงทั้งสองคนลุกขึ้นและถามว่าเกิดอะไรขึ้น เด็กนักเรียนผู้หญิงคนนั้นตอบว่า “ครูค่ะ ฟีฟ่ากับลีโอจะแกล้งหนูโดยการขัดขาหนูคะ “แต่หนูรู้หนูก็เลยหลบทันคะ” เด็กหญิงคนนั้นพูดต่อว่า แต่ไม่เป็นไรค่ะครูหนูให้อภัยเขาค่ะ จากนั้นเธอและเพื่อน ๆ ก็พยุงเด็กชายทั้งสองไปทำแผลที่ห้องพยาบาล เมื่อทำแผลเสร็จแล้ว ครูจึงสอนเด็กชายทั้งสองคนทั้งสองคน ว่าถ้าเชื่อฟังและทำตามให้สิ่งที่สอนที่หน้าเสาธงนักเรียนก็จะไม่ได้เจ็บตัวแบบนี้ และอีกอย่างการแกล้งเพื่อน อยากให้เพื่อนต้องเจ็บตัวนั้นเป็นสิ่งที่เราไม่ควรทำ นี่แหละที่เขาบอกว่าให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว คุณครูก็มองดูที่นาฬิกา และพูดว่า เวลาผ่านไปเร็วจัง ตอนนี้ก็ใกล้จะหมดเวลาเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แล้ว เราคงไม่ได้ไปเรียนที่แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ทีแรกครูว่าจะพาไปที่สวนกาแฟ เมื่อเด็ก ๆ ได้ยิน ก็ต่างพากันทำหน้าเศร้าสร้อย และทันทีที่เด็กชายฟีฟ่าและลีโอเห็นสีหน้าของเพื่อน ๆ จึงได้สำนึกผิดและให้คำมั่นสัญญาว่าจะไม่เล่นกันในเวลาทำกิจกรรมหน้าเสาธงและเวลาเดินเข้าห้องเรียน และในวันต่อมา เวลาเข้าแถวเด็กชายฟีฟ่า และเด็กชายลีโอ ไม่แกล้งเพื่ออีก หลังจากวันนั้นเขาก็ได้ปรับปรุงตัวใหม่และเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และคุณครู

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository